

Sygn. akt: X U 275/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2016 r. we W.

sprawy z odwołania **P. K.**

od decyzji Z. Oddział we W.

z dnia 12 marca 2014 r. znak: (...)

w sprawie **P. K.**

przeciwko Z. Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

I. oddała odwołanie;

II. nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2014 r. (następnie sprostowaną decyzją z dnia 14 kwietnia 2014 r) Z. Oddział we W. odmówił wnioskodawczyni P. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20 listopada 2013 r do 11 marca 2014 r. i nadal. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana podniosła, że z decyzji strony pozwanej z dnia 25 lutego 2014 r. wynika, że pomimo dokonanego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych jako pracownika firmy (...) spółka z o.o. , sp. k. z siedzibą we W. nie została wnioskodawczyni objęta ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia 3 września 2013 r.

W odwołaniu od decyzji (...) Oddział we W. z dnia 12 marca 2014 r., wnioskodawczyni, wniosła o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20 listopada 2013 r do 11 marca 2014 r. i nadal.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że ZUS w decyzji z dnia 25 lutego 2014 r. bezzasadnie przyjął, iż pomimo zgłoszenia jej jako pracownika firmy (...) spółka z o.o. , sp. k. z siedzibą we W. nie została wnioskodawczyni objęta ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia 3 września 2013 r. Wnioskodawczyni nie zgadza się z podstawą faktyczną wydanej decyzji. W rzeczywistości bowiem wnioskodawczyni wykonywała pracę jako pracownik, pomimo posiadania udziałów w spółce. Zdaniem skarżącej nadzór kierowniczy winien być dostosowany do charakteru wykonywanej pracy. W ocenie wnioskodawczyni pełniła ona swoje obowiązki jako pracownik. Wnioskodawczyni podniosła, że podpisywała listy obecności, a także fakt, że była jednocześnie udziałowcem spółki nie ma znaczenia dla oceny formy jej zatrudnienia. Bez znaczenia w ocenie wnioskodawczyni jest fakt, że płatnik nie pamięta, co należało do obowiązków wnioskodawczyni. Zatem w ocenie wnioskodawczyni brak jest

podstaw do uznania, iż celem zawarcia umowy było uzyskanie świadczeń chorobowych i macierzyńskich związanych z ciążą.

W odpowiedziach na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania, powołując się na fakt że decyzją z dnia 25 lutego 2014 r. wnioskodawczyni została uznana jako osoba, która nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu u płatnika składek (...) spółka z o.o., sp. k. od dnia 3 września 2013 r.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r. Sąd zawiesił postępowanie do czasu rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odwołania wnioskodawczyni od decyzji strony pozwanej z dnia 25 lutego 2014 r.

W dniu 9 sierpnia 2016 r. Sąd podjął zawieszono postępowanie.

Ustalenia faktyczne:

Wnioskodawczyni P. K., z wykształcenia jest technikiem – hotelarzem.

Wnioskodawczyni w okresie od 26 kwietnia 2012 r. do 7 grudnia 2015 r. była zatrudniona w spółce (...) spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna we W. na stanowisku P. Manager w wymiarze 1/2 etatu. W związku z tym, że wnioskodawczyni zaszła w ciążę pracodawca (...) spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna we W. wypłacił wnioskodawczyni wynagrodzenie za czas choroby w wymiarze 33 dni a następnie od 12 grudnia 2013 r. do 6 kwietnia 2013 r. wnioskodawczyni była na zasiłku chorobowym.

Dowód: - akta strony pozwanej

- świadectwo pracy wnioskodawczyni k. 55

- pismo strony pozwanej k. 76

- przesłuchanie wnioskodawczyni na rozprawach w dniu 26 września 2016 r k. 51 i w dniu 19 grudnia 2016 r. 78 (płyta CD)

Wnioskodawczyni w dniu 3 września 2013 r. zawarła z firmą (...) sp. z o.o. sp. k. we W. umowę o pracę, na podstawie której miała zostać zatrudniona w wymiarze pół etatu na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży.

Umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony z wynagrodzeniem ustalonym w wysokości 4280,00 zł brutto.

Jednocześnie, w tym samym czasie wnioskodawczyni była komandytariuszem w spółce (...) sp. z o.o. sp. k. we W., przy ustaleniu wysokości sumy komandytowej na kwotę 20 000 zł. Udział wnioskodawczyni został umownie określony na kwotę 20 000 zł. Prezesem zarządu ww. firmy był wówczas T. W., który jako komandytariusz posiadał udział w spółce w wysokości 5000 zł. Jego udział w majątku spółki wynosił 5000 zł

Wnioskodawczyni zgodnie z zawartą umową miała stawić się do pracy w dniu 3 września 2013 r.

W dniu 10 września 2013 r. wnioskodawczyni została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych. W tym okresie czasu wnioskodawczyni prowadziła również pozarolniczą działalność gospodarczą i była zatrudniona w spółce (...) spółka z o.o. sp. komandytowo – akcyjna we W. w wymiarze czasu pracy wynoszącym pół etatu.

Od dnia 18 października 2013 r. wnioskodawczyni pobierała wynagrodzenie, a następnie zasiłek chorobowy w związku z tym, iż z powodu ciąży znajdowała się na zwolnieniu lekarskim.

Dowód: - akta strony pozwanej

- świadectwo pracy wnioskodawczynie k. 55

- akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt IX U 596/14

- przesłuchanie wnioskodawczynie na rozprawach w dniu 26 września 2016 r k. 51 i w dniu 19 grudnia 2016 r. 78 (płyta CD)

Z. Oddział we W. decyzją z dnia 25 lutego 2014 r. (nr (...)1/U- (...)) orzekł na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust.1, art. 13 pkt 1 oraz art. 38 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2009 r., nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) oraz na mocy art. 8 i 22 kodeksu pracy (k.p.) i art. 83 § 1 kodeksu cywilnego (k.c.) stwierdził, że P. K. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. sp. k. nie podlega obowiązkowi ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 3 września 2013 r. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, iż w świetle brzmienia art. 8 k.p. w związku z art. 353¹ k.c. umowę o pracę zawartą w dniu 3 września 2013 r. między P. K. jako pracownikiem a płatnikiem składek (...) sp. z o.o. sp. k. jako pracodawcą należy uznać za umowę pozorną i mającą na celu obejście prawa, bowiem faktyczna wola stron nie obejmowała podporządkowania P. K. jako ubezpieczonej poleceniom (...) sp. z o.o. sp. k. jako pracodawcy. We wzajemnych relacjach stron brak było elementu podległości, nie występował określony czas pracy, a także brak było podporządkowania pracodawcy.

dowód: akta strony pozwanej (decyzja Z. Oddział we W. z dnia 25 lutego 2014 r. nr (...)1/U- (...))

Wnioskodawczynie odwołała się od decyzji strony pozwanej z dnia 25 lutego 2014 r. nr (...)1/U- (...) do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie (pkt I wyroku), a w pkt II wyroku, zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej Z. Oddział we W. kwotę 60,-zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wnioskodawczynie złożyła apelację od w/w wyroku.

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2016 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację wnioskodawczynie.

Dowód: - akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt IX U 596/14

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów dokumentów, których autentyczności nie podważała żadna ze stron, w szczególności dokumentom przedstawionym przez stronę pozwaną, ale także wnioskodawczynie, w szczególności jej świadectwa pracy otrzymanego od spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowo-akcyjnej. W szczególności podstawą wydanego wyroku stał się jednak wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 kwietnia 2015 r. następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu sygn. akt IX U 596/14, w którym to wyroku Sąd jednoznacznie przesądził to, że w okresie od 3 września 2013 r. wnioskodawczynie nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom jako pracownik w spółce (...) spółka z o.o. sp. k. we W..

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczynie w zakresie, w jakim zeznała ona co do faktów potwierdzonych dokumentami w sprawie. Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczynie w zakresie, w jakim twierdziła ona, że podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) spółka z o.o. sp. k., gdyż jej zeznania były sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym w sprawie sygn akt IX U 596/14, całkowicie subiektywnymi zeznaniami, nie popartymi żadnymi dowodami ani w postaci dokumentów, ani też w postaci dowodów osobowych. Przede wszystkim należy

podkreślić bardzo krótki okres pomiędzy zawarciem umowy o pracę, a tym, że wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy z uwagi na fakt, że zaszła w ciążę. Przy ocenie zeznań wnioskodawczyni Sąd również miał na uwadze, że była ona jednocześnie komplementariuszem w spółce, zatem miała również status osoby – właściciela kapitału (pracodawcy). Skoro wnioskodawczyni prowadziła jednocześnie działalność gospodarczą, była zatrudniona w innej spółce, miała status osoby posiadającej udziały w spółce, jej zeznania miały znikomą wartość dowodową w zakresie, w jakim utrzymywała ona, że pomiędzy spółką, a nią istniał stosunek zależności pracowniczej, tj. pracowniczego podporządkowania.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W piśmiennictwie i judykaturze podkreślono, że moc wiążąca prawomocnego orzeczenia sądu charakteryzuje się dwoma aspektami. Pierwszy z nich odnosi się tylko do faktu istnienia prawomocnego orzeczenia. Ten aspekt występuje, gdy w poprzednim postępowaniu, w którym zapadło prawomocne orzeczenie, nie brała udziału choćby jedna ze stron nowego postępowania, a nie jest ona objęta prawomocnością rozszerzoną. Nie można bowiem takiej strony obciążać dalszymi skutkami wynikającymi z prawomocnego orzeczenia. Drugi zarazem aspekt mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia jest określony jako wartość prawny rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści orzeczenia.

Pozostaje on ściśle związany z powagą rzeczy osądzonej (art. 366 § 1 k.p.c.) i występuje w nowej sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, choć przedmiot obu spraw jest inny. W nowej sprawie nie może być wówczas zastosowany negatywny (procesowy) skutek powagi rzeczy osądzonej polegający na niedopuszczalności ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Występuje natomiast skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika (Zob. K. Piasecki, Wyroki sądów pierwszej instancji, sądów apelacyjnych oraz Sądu Najwyższego w sprawach cywilnych, handlowych i gospodarczych, rozdz. XIV „Prawomocność wyroków i powaga rzeczy osądzonej”; A. Góra – Błaszczkowska, Komentarz do art. 316 – 366 kpc, Legalis 2014, teza 6 do art. 365; A. Marciniak, K. Piasecki, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, t. I, teza 7 do art. 365; por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2014 r., I UK 329/13, LEX nr 1444404; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2013 r., I UK 29/13, Legalis).

Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 kpc, polega na związaniu tych osób dyspozycją zawartą w sentencji wyroku skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiezionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Inne sądy, organy państwowe oraz organy administracji publicznej, rozstrzygające w sprawach innych niż karne, są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych (tak P. Telenga, Komentarz do art. 365 kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2014, teza 2).

Moc wiążąca orzeczenia merytorycznego może być brana pod uwagę w zasadzie tylko w innym postępowaniu niż to, w którym je wydano. Orzeczenie takie uzyskuje moc wiążącą z chwilą uprawomocnienia się, a zatem z chwilą definitywnego zakończenia postępowania. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, nie podlega ona już ponownemu badaniu. Związanie orzeczeniem oznacza bowiem niedopuszczalność przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii, nie tylko zaś dokonywania ustaleń sprzecznych. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów, objętych prejudycjalnym orzeczeniem, a nie tylko ograniczenie poszczególnego środka dowodowego (por. A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Legalis 2014, teza 4 do art. 365; A. Góra-Błaszczkowska, Komentarz..., teza 2 do art. 365; A. Jakubecki, Komentarz do art. 365 kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2013, teza 4; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., V CSK 433/13, LEX nr 1514746; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2013 r., IV CSK 624/12, Legalis; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III UK 121/12, Legalis; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2011 r., I UK 239/10, Legalis).

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sytuacji należy podkreślić, że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 10 kwietnia 2015 r., Sąd uznał, że brak jest podstaw do uznania, że wnioskodawczyni była objęta ubezpieczeniem obowiązkowym z tytułu zatrudnienia w spółce (...) spółka z o.o. sp. k.

Bez znaczenia miało dla tej oceny fakt, że wnioskodawczyni jednocześnie była zatrudniona w drugiej spółce i podlegając ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu tego zatrudnienia pobierała w tym samym czasie zasiłek chorobowy, a następnie macierzyński jako pracownik (...) spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna. Skoro strona nie zakwestionowała faktu, że wnioskodawczyni podlega ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu zatrudnienia na 1/2 etatu w spółce (...) spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna (gdzie była zatrudniona na stanowisku P. Manager), lecz jedynie zakwestionowała podleganie ubezpieczeniom obowiązkowym jako pracownika w spółce (...) spółka z o.o. spółka komandytowa (gdzie powódka była rzekomo miała być zatrudniona na innym stanowisku). Podleganie ubezpieczeniom obowiązkowym jako pracownika w jednej spółce nie jest jednoznaczne z tym, że ta sama osoba podlega ubezpieczeniom obowiązkowym u innego płatnika.

W ocenie Sądu, skoro postępowanie dowodowe w sprawie sygn. akt IXU 596/14 jednoznacznie wykazało, że wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom obowiązkowym jako pracownik (...) spółka z o.o. spółka komandytowa, to jednocześnie nie mogła ona mieć prawa do zasiłku chorobowego z tytułu tego zatrudnienia u tego płatnika. Fakt, że został jej wypłacony zasiłek chorobowy, a następnie zasiłek macierzyński z tytułu jednoczesnego zatrudnienia w innej spółce tj. spółce (...) spółka z o.o. spółka komandytowo – akcyjna pozostaje bez znaczenia dla oceny zasadności wydanej przez stronę pozwaną decyzji.

Zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 636) ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu lub po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie.

Skoro, jak wykazało postępowanie dowodowe, wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu zatrudnienia w spółce (...) spółka z o.o. spółka komandytowa, należało oddalić odwołanie, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że wnioskodawczyni była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w sprawie. Profesjonalny pełnomocnik, na zobowiązanie Sądu na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2016 r co do przedstawienia wszystkich wniosków i dowodów na poparcie odwołania, jako wnioskowany dowód wskazał jedynie przesłuchanie wnioskodawczyni. Zarówno przeprowadzony dowód z przesłuchania wnioskodawczyni, jak i uzupełniającego przesłuchania wnioskodawczyni nie pozwolił Sądowi na ocenę, aby faktycznie wnioskodawczyni wykonywała u płatnika (...) spółka z o.o. spółka komandytowa pracę w ramach stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne. (pkt I wyroku)

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych. (pkt II wyroku).